

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ШАПЦУ

Судска јединица Богатић

Број: I-1П1 [REDACTED]

Датум: 21.09.2012.године

Ш а б а ц

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У ШАПЦУ, Судска јединица Богатић, судија Биљана Ружић као појединац, у спору тужиље [REDACTED] из Богатића, ул. [REDACTED] против туженог Дом здравља [REDACTED] ради исплате јубиларне награде, вредност предмета спора 114.000,00 динара, по одржаној главној расправи дана 21.09.2012.године, у присуству тужиље, донео је следећу

ПРЕСУДУ

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Дом здравља [REDACTED] да тужиљи [REDACTED] исплати на име јубиларне награде за 35 година рада проведених у радном односу износ од 87.774,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.05.2012. године па до исплате, у року од 8 дана од пријема пресуде а захтев преко досуђеног износа па до траженог од 114.000,00 динара тј. за износ од 26.226,00 динара са законском затезном каматом на тај износ почев од 03.05.2012. године па до исплате се ОДБИЈА као НЕОСНОВАН.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Дом здравља [REDACTED] да тужиљи [REDACTED] исплати на име трошкова поступка износ од 10.816,00 динара у

року од 8 дана од пријема пресуде а захтев преко досуђеног износа па до траженог од 24.160,00 динара се ОДБИЈА као НЕОСНОВАН..

Образложење

Тужила је у тужби и на расправи преко пуномоћника навела да је била у радном односу код туженог и да је у току 2009.године навршила 35 година проведених у радном односу па је стекла право на јубиларну награду у складу са Посебним колективним уговором за здравствене установе чији је оснивач Република Србија као и Законом о изменама и допунама закона о буџету за 2011. годину а коју јој тужени није исплатио и ако му се писменим захтевом обратила те је тражила да се обавезе тужени да јој исплати на име јубиларне награде износ од 114.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе па до исплате. Трошкове поступка је тражила.

Тужени није поднео одговор на тужбу и ако је тужбу уредно примио 29.05.2012. године нити се до закључења главне расправе изјаснио о тужбеном захтеву.

У проведеном поступку суд је извео доказ читањем радне књижице тужиље рег бр. [REDACTED] и дописа тужиљи упућеног од стране Министарства здравља, Сектор за здравствено осигурање од 05.07.2012. године па је по оцени изведених доказа о имајући у виду и то да тужени није оспорио изнете чињенице, у смислу одредбе члана 8 ЗПП утврдио следеће:

Тужила је засновала радни однос код туженог 01.08.1974. године и била у радном односу до 30.09.1990. године, затим је засновала радни однос у Здравственом центру др Лаза К.Лазаревић у Шапцу 01.10.1990. године и била у радном односу до 31.12.1997. године а поново је засновала радни однос код туженог 01.01.1998. године и била у радном односу до 28.12.2010. године што произилази из тужиљине радне књижице.Из наведеног произилази да је непрекидно била у радном односу почев од 01.08.1974. године до 28.12.2010. године те да је дана 01.08. 2009. године навршила 35 година рада проведених у радном односу.Из дописа упућеног тужиљи од стране Министарства здравља, Сектор за здравствено осигурање од 05.07.2012. године произилази да у складу са Посебним колективним уговором за здравствене установе чији је оснивач Република Србија право на исплату јубиларних награда имају сви запослени у здравственим установама који су право стекли у току 2009., 2010. и 2011. године а сходно одредбама члана 13 Закона о буџету Републике Србије за 2011. годину а да се средства за исплату јубиларних награда обезбеђују у складу са начином финансирања здравствених установа.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање суд је нашао да је тужбени захтев тужиле делимично основан па је одлучио као у изреци пресуде у ставу првом а са следећих разлога:

Одредбом члана 120 тачка 1 Закона о раду (Сл.гласник РС бр. 24/05, 69/05) прописано је да општим актом односно уговором о раду може да се утврди право на јубиларну награду. Тужени се није до закључења главне расправе позвао на општи акт којим би било регулисано право запослених на јубиларну награду нити је тај акт, уколико постоји, доставио. Посебан колективни уговор за здравствену делатност у Републици Србији закључен 1999.године (Сл.гласник РС бр. 2/99, 4/99, 15/01) престао је да важи 23.09.2005.године сходно одредби члана 284 Закона о раду. Посебан колективни уговор за здравствене установе чији је оснивач Република Србија (Сл.гласник РС бр. 36/2010, 42/2010) ступио је на снагу 05.06.2010. године и у одредби члана 107 став 5 уговорено је да је послодавац дужан да запосленом исплати јубиларну награду у износу од 50% просечне плате у привреди у Републици Србији за 10 година рада проведених у радном односу, једне просечне плате у привреди за 20 година рада проведених у радном односу, једне и по просечне плате у привреди за 30 година рада проведених у радном односу и две просечне плате у привреди за 35 година рада проведених у радном односу. Одлуком о примени наведеног посебног колективног уговора која је објављена у Службеном гласнику РС бр.42/2010 од 18.06.2010. године и која је ступила на снагу сходно члану 2 те одлуке, дана 26.06.2010. године, прописано је да се Посебан колективни уговор за здравствене установе чији је оснивач Република Србија примењује и на послодавце који обављају здравствену делатност, односно одређене послове здравствене делатности а који нису учествовали у његовом закључивању. У члану 151 наведеног уговора уговорено је да ако на дан ступања на снагу тог уговора није коначно одлучено о правима, обавезама и одговорностима запосленог, примењују се одредбе тог уговора, ако је то за запосленог повољније. Одредбом члана 2 наведеног уговора уговорено је да се он непосредно примењује као и да колективни уговор код послодавца, правилник о раду и уговор о раду не могу да садрже одредбе којима се утврђују мања права и неповољнији услови рада запосленог од права и услова утврђених законом, Општим колективним уговором и тим посебним колективним уговором .

По налажењу суда тужила, која је јубиларне године укупног рада проведеног у радном односу и то 35 година рада стекла у 2009.години, има право на јубиларну награду у складу са одредбом члана 107 став 5 Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач Република Србија која одредба за исплату јубиларних награда утврђује јубиларне године проведене укупно на раду у радном односу па и код више послодавца. У конкретном случају има се применити наведени уговор сходно одредби члана 151 тог уговора с обзиром да на дан ступања на снагу тог уговора о праву тужиле на јубиларну награду није коначно одлучено пошто тужени није до закључења главне расправе доставио доказ да је такву одлуку донео у смислу одредбе члана 193 у вези одредбе члана 192 Закона о раду. У прилог одлуке суда говори и мишљење Министарства здравља односно

Комисије за праћење и тумачење наведеног посебног колективног уговора а која је на основу одредбе члана 152 тог уговора на то овлашћена као и допис који је тужилји упућен од стране наведеног министарства.

Закон о буџету Републике Србије за 2009.годину(Службени гласник РС бр. 120/07) је у члану 28 прописао да се неће вршити исплата поред осталог и јубиларних награда у буџетској 2009.години а Закон о буџету Републике Србије за 2011.годину(Службени гласник РС бр.101/10) је у члану 13 став 1 прописао да ће се вршити исплата јубиларних награда за запослене који су то право стекли у 2011. години за директне и индиректне кориснике средстава буџета Републике Србије , буџета локалне власти и организација за обавезно социјално осигурање док је Закон о изменама и допунама Закона о буџету Републике Србије за 2011. годину(Службени гласник РС бр.78/11) прописао у члану 6 да се у члану 13 Закона о буџету додаје став 2 који гласи ће се у 2011. години обрачунати и исплатити јубиларна награда запосленима код корисника из става 1 тог члана који су испунили услове за остваривање тог права у 2009. години и 2010. години а на основу евиденције запослених у наведеним годинама.

Са изнетих разлога суд налази да је тужени у обавези да тужилји исплати јубиларну награду.С обзиром на чињеницу да је Закон о изменама и допунама закона о буџету за 2011. годину прописао да ће се у 2011. години извршити исплата јубиларних награда запосленима који су то право стекли у 2009. и 2010. години , што у односу на тужилју није учињено до краја те године, када се има у виду просечна зарада по запосленом исплаћена у децембру 2011. године која је износила 61.116,00 динара у бруто износу а 43.887,00 динара у нето износу (Службени гласник РС бр.6/2012), са напоменом да Републички завод за статистику више не исказује податке о заради у привреди и ванпривреди због промене у класификацији делатности, суд налази да тужилји припада јубиларна награда у висини 2 просечне зараде исплаћене за наведени месец и то у нето износу (без пореза и доприноса) будући да се јубиларна награда сходно одредби члана 105 став 3 Закона о раду не сматра зарадом па се на њу не плаћају порези и доприноси сходно ставу 2 наведеног члана, то је суд тужилји досудио износ од 87.774,00 динара а досудио је и законску затезну камату на тај износ почев од дана подношења тужбе па до исплате.Суд је одбио захтев тужилје преко досуђеног износа па до траженог од 114.000,00 динара са напред наведеног разлога.Суд је имао у виду чињеницу да тужени није оспорио чињенице које се тичу времена које је тужилја провела на раду у радном односу као и права тужилје на јубиларну награду а с обзиром на чињеницу да се у конкретном случају ради о спору из радног односа, то је суд сходно одредби члана 440 став 2 ЗПП овлашћен да донесе одлуку на основу утврђеног чињеничног стања будући да тужени није дошао на рочиште за главну расправу а уредно је позван.

Одлука о трошковима поступка донета је сходно одредби члана 153 и 154 ЗПП па су тужилји досуђени нужни трошкови које је имала у овом спору и то за таксу на тужбу и пресуду по 5.408,00 динара, према ТТ па је с обзиром на исход спора обавезан тужени да ове трошкове накнади тужилји а захтев тужилје преко

-5-

досуђеног износа па до траженог од 24.160,00 динара суд је одбио као неоснован када се има у виду успех тужиље у спору односно висина тужбеног захтева са којим је у спору успела. Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде у ставу другом.

ОСНОВНИ СУД У ШАПЦУ, Судска јединица Богатић, дана 21.09.2012.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема, Апелационом суду у Београду а преко овог суда.

